

פֶּחָה א' מִי' פְּלָקָה כ' מַסְלֵה
מְלֻאָה וְלוֹא סְכָלָה ה'
סְמָגָן נְצָרָה ד' טְמָשָׁע קְמֵי
קְרֵי קְדֵם כְּפֵר מַסְלֵה
פְּרוֹת ז' מְמֻנָּה סְלֵה י'
וְקַרְבָּן קְרֵי מְדֵבָר
טוֹמָשָׁע קְרֵי קְדֵם כְּפֵר
מַסְלֵה ג':

שאלמלא לא חוויקו הה
עומר עז שמנוה

אילו נבר הוה לא מינך
אפקטו בוצמירטו וויאן
לישס למפיסה וכיון למפק
וועומם ביהם געלאטן גאנזונטן

ה' אפריל הוקע עד סלה' חג. נמי צעל חודש אמצעי מההינו מחייב. ב"מ זמנה ב

- (א) [כמאות ג. נ. עריכן]
- (ב) [ע' מגילה כ.ה.]
- (ג) [תומספות ד"ה חלמלי]
- (ד) [כלעל נ.ג. נקמן נו.ו.]
- (ה) [אפס, פ] [כלעל מו.ו.]
- (ו) 5"ל להמתכה,

אפילו הוק עד שלא חב בעל חוב קדים ש"מ י"ב"ח מאוחר שקדום ונובה מה שבגה גבה ושאני התם לא לעולם אימא לך מה שבגה משתלטנו: תר ישור שוה מאתים שנגה שור שוה מאתים וחבל בו בחמשים זו שבגה ועמד על ארבע מאות זו שאלמלא (לא) הוקו היה עומד על שמנה מאות וזה נוטן כשבעת הנוק יכחש כשבעת העמידה בדין שבכח מוק נוטן לו כשבעת הנוק בחש טיפא כשבעת העמידה בדין אמר מר שבכח מוק נישעת העמידה בדין ר' ישמעאל היא אמר בועל חוב הוא וויל הוא דמסיק לה אימא טיפא שותפי נינהו רישא רבוי ישמעאל לדאמר כי שפטמו צירא למימר אמר רב ליקסן וכשפטמו אי כי שפטמו אמא רישא שבכח ועמד על ד' מאות זו נוטן לו כשבעת הנוק אמי טיפא אי כשפטמו צירא למימר אמר רב פפיא ר' ירשא משכחה לה בין דפטמה פטומי בין דשבחא ממילא ואצטיך לאשטעין יהודיתقا דשבחא ממילא נוטן לו כשבעת הנוק טיפא לא משכחה לה אלא כשפטמו כחש נישעת העמידה בדין כחש מחמת Mai אילימא דכחשה מחמת מלוכה למא ליה את מכחשת ואני יהיבנא אמר רב אשיש דרכחש מחמת מכבה ד"ל קרנא דתורך בקידושה ביתה: **מתני'** שור שוה מאתים שנגה שור שוה מאתים אמר ר' מילו ר' מילו והנבליה יפה יהישור החיו והצוו את כספו א"ל רבוי יהודה וכן את תלכבה קיימת ומבראו את השור החיו והצוו את כספו ולא קיימת וגם המת ייחוץ ואיזה זה שור שוה מאתים שנגה שור שוה מאתים הנבליה בה המשם וזה נטול חזי החיו גמ' תר שור שוה מאתים שנגה שור שוה מאיים והנבליה יפה חמשים וזה נטול חזי המת: תחיו וחזי המת וזה נטול חזי החיו וחזי המת: וזה שור האמור בתורה דברי רבוי יהודה כי מאיר אומר אין וזה שור האמור בתורה שחי וחזו את המת ייחוץ וזה שור שוה מאיים והנבליה יפה חמשים וזה נטול חזי המת: אלא שור שוה מאיים שנגה לשור שוה מאיים והנבליה יפה חמשים וזה נטול חזי המת ייחוץ וזה שור האמור בתורה שחי מידי בין ר' מילו מבראו את השור החיו וחזו את כספו אלא מהה אני מקיים וגמ' את המת ייחוץ מהה שפחתו מיתה מהחין בחי מידי בין ר' מילו